

Toamna murind

George Bacovia

Toamna în grădină își acordă vioara.
Plâng strunele jalnic, lung și prelung
Și-n goala odaie acorduri ajung...
Și plâng în odaie, și eu din vioară...
Plâng strunele toate lung și prelung.

Fereastra e deschisă... vioarele plâng...
O, ninge... și toate se sting...
Palidă, toamna nervoasă, cântând a murit...
Îmi cade vioara și cad ostenit,
Iar toamna, poetă, cântând a murit.